याज्येति? या एवैता अन्वाहिताः पुरोनुवाक्या, यः प्रैषः स प्रैषो, या याज्या सा याज्या. तदाहुः का देवता स्वाहाकृतय इति ? विश्वेदेवा इति ब्रूयात्तस्मात्स्वाहाकृतं हविरदंतु देवा इति यजंतीति देवा वै यज्ञेन श्रमेण तपसाहुतिभिः स्वर्गं लोकमजयंस्तेषां वपायामेव हुतायां स्वर्गो लोकः प्राख्यायत; ते वपामेव हुत्वानादृत्येतराणि कर्माण्यूर्ध्वाः स्वर्गं लोकमायंस्ततो वै मनुष्याश्च ऋषयश्च देवानां यज्ञवास्त्वभ्यायन्, यज्ञस्य किंचिदेषिष्यामः प्रज्ञात्या इति ते ऽभितः प्रतिचरंत ऐत्य पशुमेव निरांत्रं शयानं. ते विदुरियान्वाव किल पशुर्यावती वपेति स एतावानेव पशुर्यावती वपा ऽथ यदेनं तृतीयसवने श्रपयित्वा जुह्वति भूयसीभिर्न आहुतिभिरिष्टमसत्केवलेन नः पशुनेष्टमसदिति भूयसीभिर्हास्याहुतिभिरिष्टं भवति; केवलेन हास्य पशुनेष्टं भवति य एवं वेद ॥ १३ ॥

सा वा एषा ऽमृताहुतिरेव यद्वपाहुतिरमृताहुतिरग्न्याहुतिरमृताहुतिराज्याहुतिरमृताहुतिः सोमाहुतिरेता वा अशरीरा आहुतयो. या वै काश्चाशरीरा आहुतयो ऽमृतत्वमेव ताभिर्यजमानो जयति. सा वा एषा रेत एव यद्वपा प्रेव वै रेतो लीयते, प्रेव वपा लीयते. शुक्रं वै रेतः, शुक्ला वपा, ऽशरीरं वै रेतो ऽशरीरा वपा. यद्वै लोहितं यन्मांसं तच्छरीरं. तस्माद् ब्रूयाद्यावदलोहितं तावत्परिवासयेति सा पंचावत्ता भवति यद्यपि चतुरवत्ती यजमानः स्यादथ पंचावत्तैव वपाज्यस्योपस्तृणाति. हिरण्यशल्को वपा हिरण्यशल्क आज्यस्योपरिष्टादभिघारयति. तदाहुर्यद्धिरण्यं न विद्येत, कथं स्यादिति. द्विराज्यस्योपस्तीर्य वपामवदाय द्विरुपरिष्टादभिघारयत्यमृतं वा आज्यममृतं हिरण्यं. तत्र स काम उपाप्तो य आज्ये, तत्र स काम उपाप्तो यो हिरण्ये, तत्पंच संपद्यंते. पांक्तो ऽयं पुरुषः पंचधा विहितो